

РЕШЕНИЕ

№ 199

гр. К., 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НЕЙКО Г. НЕЙКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от НЕЙКО Г. НЕЙКОВ Гражданско дело № 20235510102521 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от Ю. Е. Я., ЕГН ***** от с. Г. Ч., общ. К., ул. „*****“ чрез адв. М. Д. срещу: Г. М. Е. с ЕГН ***** , последно известен адрес: с. Г. Ч., общ. К., ул. „*****“ с правно основание чл.127, ал. 2 СК.

Ищцата чрез процесуалния си представител сочи, че от 2012 г. до 2019 г. година живели с Г. Е. на съпружески начала. От съвместното им съжителство имали родени две деца - Д. и М.. През ноември 2019 г. Г. го напуснала и заживяла с друг мъж. Взела и децата. За няколко седмици били при нея. След това Г. оставила голямата им дъщеря в неговия дом, а тя заедно с малкото дете заминала в Х. при майка си. След около месец му се обадила да вземе дъщеря им М., защото не можела да се грижи за нея. Като отишъл в с. К., където била Г. с детето видял условията, в които е живяла дъщеря му. Били се настанили в един обор, без баня, без никакви условия. Детето било мръсно и отслабнало. Косата - пълна с въшки.

От началото на 2020 год. децата живели в неговия дом. Работил в чужбина и изпращал пари за отглеждането им, но от началото на тази година се прибрал трайно в България, за да се грижи за децата си. Записал ги на училище, направил им детска стая. Децата се чувствали добре при него.

Твърди, че майка им не ги е виждала от месеци. Децата били с увреждания, имали Телкови решения и се нуждаели от специфични грижи и режим на хранене. М. била с 30% увреждане, а Д. с 50%. Той реално упражнявал родителските права върху децата, но имал проблеми, когато трябвало да бъдат преосвидетелствани от ТЕЛК, с получаването на детските и други административни. Той работил, можел да се грижи за децата си. Много бил привързан към тях.

Моли съда да постанови съдебен акт, с който:

- да му предостави упражняването на родителските права върху децата: Д. Ю. Е.а с ЕГН ***** и М. Ю. Е.а с ЕГН *****;

- местоживеенето на децата да съвпада с неговото местоживеене в с. Г. Ч., общ. К., ул. „*****“;

- да определи режим на свиждане и контакти на децата с майка им Г. М. Е., както следва: всяка втора и четвърта седмица от месеца, както и тридесет дни през лятото, когато това не съвпада с моя годишен отпуск;

- да осъди Г. М. Е. да заплаща за детето Д. Ю. Е.а с ЕГН ***** месечна издръжка в размер на 250 лв., а за детето М. Ю. Е.а с ЕГН ***** в размер на 230 лв., чрез него като техен баща и законен представител, считано от датата на подаване на исковата молба, до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване. Издръжката да е дължима до 25 -то число на текущия месец;

Претендира за разноски в производството.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника чрез особения представител на ответника.

Сочи, че към момента на подаване на отговора нямала връзка с Г. М. Е., ЕГН *****, не разполагала с информация за нейния адрес, както и за настоящото ѝ пребиваване. В тази връзка не може да представя доказателства и ще се ползва от доказателствата, представени от ищеца.

Счита, че съдът може да приеме за безспорни следните факти и обстоятелства:

Г. М. Е. е майка на децата Д. Ю. Е.а, ЕГН ***** и М. Ю. Е.а, ЕГН *****, а техен баща е ищецът Ю. Е. Я., ЕГН *****. Предвид това е налице за ищеца правен интерес за предявяване на исковете. Счита, че същите са допустими, като по основателността ще вземе становище след изслушване на социалния доклад, както и евентуалното изслушване на свидетели. □

В проведеното открито съдебно заседание по делото ищцата чрез процесуалния си представител поддържа исковата молба.

За ответника се явява особеният представител адв. А. Т., АК-С.З., поддържа отговора на исковата молба.

Заинтересована страна - АСП, Дирекция „Социално подпомагане“, гр. К. – редовно призовани изготвят социален доклад, приложен към делото.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира за установено следното:

Детето Д. Ю. Е.а, ЕГН ***** е родено от майка Г. М. Е., ЕГН ***** и е с баща Ю. Е. Я., ЕГН *****, видно от Удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № ***** г., съставен в Община К..

Детето М. Ю. Е.а, ЕГН ***** е родено от майка Г. М. Е., ЕГН ***** и е с баща Ю. Е. Я., ЕГН *****, видно от Удостоверение за

раждане, издадено въз основа на акт за раждане № ***** г., съставен в Община К..

Родителите на децата не са сключили граждански брак.

И двете деца са записани като ученички в ОУ „*****“ с. Г. Ч. през учебната 2023/2024 г., както следва: Д. Ю. Е.а в *****.

От Експертно решение № *****., изд. от УМБАЛ „*****“, е видно, че детето М. Ю. Е.а е с определена 30% степен на увреждане.

От Експертно решение № 3*****., изд. от УМБАЛ „*****“, е видно, че детето Д. Ю. Е.а е с определена 50% степен на увреждане.

Бащата на малолетните деца Ю. Е. Я. е назначен на трудов договор в „*****“ ЕООД гр. К. с основното трудово възнаграждение 780,00 лева, за което е представен по делото Трудов договор № ***** г.

Доказателства за доходите на майката на децата не се събраха.

По делото се събраха гласни доказателства:

Свидетелката М.К.А., живее на семейни начала са ищеца, желае да свидетелства, заявява, че за децата на Ю. се грижили тя и той. Децата нямали контакт с майка си отдавна, от 2019 г., тя не ги търсила, не се интересувала от тях, не им помагала финансово. Децата редовно посещавали училище. Децата имали много добри условия на живот, в село Г. Ч. живеели. Освен бащата, тя основно полагала грижи за тях. Не знаели къде е майката на децата, тя не се обаждала, не знаели и къде се намира. Заявява, че съжителствала с Ю. от 2021 г. и до този момент майката на децата идвала веднъж с много уговорки, за да подаде в социалните документи за детски, но не успяла. Не е звъняла по телефона да ги търси. Дори на рождения ден на детето, не потърсила дъщеря си.

По делото е изготвен социален доклад от Дирекция “Социално подпомагане”, гр. К.. След извършено проучване, социалните работници сочат, че основните грижи за Д. и М. са се полагали от двамата родители до 2019 г. През месец ноември 2019 г. г-жа Е. напуснала семейството и г-н Я. поел грижите за своите дъщери, като при пребиваванията му в чужбина бабата по б.л. обгрижвала децата. От месец май 2023 г. г-н Я. и съжителката му г-жа К. осигуряват основните жизнени потребности на малолетните от подслон, храна и облекло.

Децата Д. и М. живеят на адрес: с. Г. Ч., ул. „*****“, като хигиенно- битовите условия били отлични.

Бащата на децата Ю. Я. имал завършен шести клас, ограмотен. Към момента работил във фирма „*****“ - гр. К. на длъжност "общ работник", с месечно възнаграждение в размер на 1200лв. Г-н Я. получавал финансова подкрепа на основание чл. 70 от ЗХУ в размер на 36.82лв. месечно. Същият заявил, че не среща трудности с отглеждането и възпитанието на двете си дъщери.

Малолетната Д. споделила, че е силно привързана към баща си и г-жа К., която двете със сестра й М. наричали "мамо". Казва, че последно се

виждала с майка си преди много време, тя не ги търсила и не се обаждала по телефона дори за рождените им дни. □

На база на извършеното проучване служителите на отдел "Закрила на детето" - К. установили, че след раздялата на родителите през месец ноември 2019 г., бащата Ю. Я. поел грижите за малолетните си дъщери Д. и М.. Същият осигурил отлични условия на живот за децата и качествено задоволява основните им жизнени потребности от уютен дом, спокойна семейна среда, храна, облекло, здравеопазване и образование. Майката Г. Е. не осъществявала контакти със своите дъщери и не участвала в живота им по никакъв начин.

В интерес на малолетните Д. и М. е да бъде определен режим на контакти с родителя, неупражняващ родителските права, с цел изграждане и съхраняване на емоционална връзка между тях, както и месечна издръжка, съответстваща на индивидуалните потребности на децата и съществуващия жизнен стандарт.

От така приетите за установени факти и обстоятелства съдът прави следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 127 ал. 1 от СК предвижда, че когато родителите не живеят заедно, те могат да постигнат съгласие относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него и издръжката му. Те могат да поискат от районния съд по настоящия адрес на детето да утвърди споразумението им. Споразумението има сила на изпълнително основание по чл. 404, т. 1 от Гражданския процесуален кодекс. Алинея две на същият член гласи, че ако родителите не постигнат споразумение по ал. 1, спорът се решава от районния съд по настоящия адрес на детето, който се произнася относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с детето и издръжката му съгласно чл. 59, 142, 143 и 144.

Законът не съдържа обстоятелствата, които са от значение за определяне на мерките по упражняване на родителските права. Определянето на мерките по отношение на родителските права, следва да става съобразно обстоятелствата на конкретния случай. Това означава, че са от значение не отделни обстоятелства, а съвкупността от обстоятелствата на разглеждания случай. Тези обстоятелства са от най-разнообразно естество. По-съществени от тях са: възпитателски качества на родителите; моралният облик на родителя; грижи и отношение на родителите към децата; желанието на родителите; привързаност на децата към родителите; полът и възрастта на децата; помощта на трети лица; социално обкръжение; жилищно-битови и други материални условия на живот, както изисква ППВС № 1/1974г..

Съдът следи служебно за интересите на ненавършилите пълнолетие деца, поради което той е длъжен служебно да събере относимите доказателства за правнорелевантните факти, като осъществява тази си функция в защита на публичния интерес.

По делото се установи, че малолетното дете Д. е на 10 навършени години, а малолетното дете М. е на 8 навършени години.

От събраните по делото доказателства и от социалния доклад по безспорен и категоричен начин се установи, че майката на децата не полага грижи за тях от както самоволно е напуснала семейното жилище – от 2019 г. Установи се, че същата е напуснала семейството, не изпраща финансови средства за издръжката на децата, не ги търси по телефона, дори и по празници. Към момента нейното местонахождение не е известно на ищеца и на двете деца.

След напускането на майката, ищецът, с помощта на майка си и с помощта на съжителката си М.К.А. полагали непосредствени грижи за децата. По данни на социалния доклад, същите съумявали да осигурят подходяща среда за тяхното развитие.

По делото не се установява невъзможност или негодност на бащата да полага нужните грижи и внимание за децата си, поради което съдът приема, че същият разполага с необходимите качества да обгрижва деца на тази възраст.

В процесния случай не бяха констатирани провинения на бащата, които да са отречени от морала и обществото, не се събраха доказателства.

Но бяха констатирани по категоричен начин тежки провинения от страна на майката, а именно – продължително отсъствие, незаинтересованост за децата, неполагане на грижи за тях. Именно с това самоволно напускане на семейството си, майката се е дезинтересирала от децата и не е изпълнявала задълженията си към тях.

При тези данни, според настоящия съдебен състав, бащата е доказал възможността си да отглежда децата си по подходящ начин и при добри условия.

По тези съображения, съдът счита, че следва да уважи ищцовата претенция, спрямо малолетните деца, като предостави на бащата упражняването на родителските права спрямо него и определи местоживеенето им при него.

Законът овластява родителите да се грижат за децата си, да ги отглеждат, възпитават и представляват. Всеки родител има правото и задължението да вижда детето си, да контактува с него, да го възпитава, да му отделя нужното внимание и да засвидетелства своите чувства към него. Тези контакти се отразяват благоприятно на психическото развитие на детето и оказват влияние върху оформянето на характера и възприятията му към обкръжаващия свят. От друга страна, правата и задълженията на родителите принадлежат и на двамата родители, като всеки от тях е носител на тези права и задължения в пълния им обем. Детето чувства естествена потребност да общува с всеки от тях, да търси подкрепата им, както и да изгради своя модел на поведение. Родителят не би могъл да осъществява това си право само ако интересите на детето налагат това.

Тъй като режимът на контакти между майката и детето се налага от нуждата да не се прекъсва емоционалната връзка между тях, на ответницата следва да бъде дадена възможност да поддържа режим на лични отношения. Контактите с майката са необходими за нормалното психическо и физическо развитие на детето. Ето защо съдът счита, че режим на контакти с нея следва

да бъде осъществяван по следния начин: всяка втора и четвърта седмица от месеца от 10:00 часа в събота до 17:00 часа в неделя с преспиване, както и 30 (тридесет) дни по време на летният отпуск, не съвпадащ с отпуска на бащата.

ОТНОСНО ИЗДРЪЖКАТА:

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК „родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си“, като размерът на дължимата издръжка се определя „според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи“ съгласно чл. 142, ал. 1 СК. Настоящото производство е образувано след 01.10.2009г., т.е. след влизане в сила на новия Семейен кодекс. Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал.2 от същия, минималната издръжка на едно дете е равна на $\frac{1}{4}$ от размера на минималната работна заплата. С Постановление № 193/1210.2023 г. на Министерски съвет, считано от 01.01.2024 г. е определен нов размер на минималната месечна работна заплата за страната, която е увеличена на 933,00 лв., от което следва, че гарантираният от СК минимален размер на издръжката не може да е под 233,25 лева. Право на издръжка имат лицата, които са неработоспособни и не могат да се издържат от имуществото си (чл. 139 СК).

По делото не се спори и се установи от представените удостоверения за раждане, че ответницата е майка на децата Д. Ю. Е.а и М. Ю. Е.а.

С оглед възрастта си, децата са дефинитивно неработоспособни, като няма данни да разполагат със собствено имущество /което не се и твърди/, поради което и имат право на издръжка от родителите си, които са лица от втори ред на задължените да дават такава ([чл. 140, ал. 1, т. 2 СК](#)) поради липса на лица от първи ред.

По делото се установи, че децата имат нужда от средства за разходи за обичайните за деца на тяхната възраст (за храна, дрехи, учебни пособия, помагала и др.), но освен това и страдат от заболяване, което изисква повече финансови средства за лечението им.

Майката е в трудоспособна възраст и няма данни да страда от заболяване, което да пречи на работоспособността ѝ и може да издържа децата си. Няма данни по делото да дължи издръжка и на други лица.

Ответницата не представи документи за доход, но по данни от делото, се установи, че същата живее и работи на територията на друга държава.

Съдът, след като взе предвид, че ответницата е в най-близка степен на родство с детето, както и възрастта им, нуждата от храна, облекло и други потребности, както и процесуалното ѝ поведение, настоящият съдебен състав намира, че следва да присъди ежемесечна издръжка за децата в размер, какъвто е поискан в исковата молба, а именно: 250,00 лева за детето Д. Ю. Е.а и 235,00 лева за детето М. Ю. Е.а, считано от датата на депозиране на исковата молба в РС-К. – 01.11.2023 г. до настъпване на законни основания за нейното изменение или прекратяване.

По разноските:

С исковата молба ищецът е направил искане за присъждане на разноски в производството.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78 ал. 1 ГПК ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищеца направените по делото разноски в общ размер на 1675,00 лв., представляващи заплатена държавна такса за завеждане на делото в размер на 75,00 лева, 600,00 лева – възнаграждение за процесуално представителство за един адвокат и 1000,00 лева възнаграждение за особен представител на ответницата.

Ответницата ще следва да заплати по сметка на Районен съд- К. сумата от 698,40 лв. окончателна държавна такса върху размера на така присъдените издръжки.

Съгласно чл. 242, ал. 1 ГПК, съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, поради което съдът е задължен да допусне служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОСТАНОВЯВА децата **Д. Ю. Е.А**, ЕГН ***** и **М. Ю. Е.А** с ЕГН *****, да живеят **при баща си Ю. Е. Я.**, ЕГН *****, на адрес: с. Г. Ч., общ. К., ул. „*****“.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права, спрямо децата **Д. Ю. Е.А**, ЕГН ***** и **М. Ю. Е.А** с ЕГН ***** на бащата **Ю. Е. Я.**, ЕГН *****, като дава възможност на майката **Г. М. Е.**, ЕГН ***** да осъществява режим на лични контакти с децата си, както следва: всяка втора и четвърта събота от месеца от 10:00 часа до 17:00 часа, както и 20 (двадесет) дни по време на летният отпуск, не съвпадащ с отпуска на бащата.

ОСЪЖДА **Г. М. Е.**, ЕГН ***** да заплаща на детето **Д. Ю. Е.А**, ЕГН *****, чрез нейния баща и законен представител **Ю. Е. Я.**, ЕГН *****, месечна издръжка в размер на **250,00 лв. /двеста и петдесет лева и нула ст./**, считано от 01.11.2023 г. до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване, до 10-то число на текущия месец, за който е дължима, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до момента на плащането ѝ.

ОСЪЖДА **Г. М. Е.**, ЕГН ***** да заплаща на детето **М. Ю. Е.А**, ЕГН *****, чрез нейния баща и законен представител **Ю. Е. Я.**, ЕГН *****, месечна издръжка в размер на **235,00 лв. /двеста тридесет и пет лева и нула ст./**, считано от 01.11.2023 г. до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване, до 10-то число на текущия месец, за който е дължима, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска

до момента на плащането ѝ.

ДОПУСКА на основание [чл. 242, ал. 1, хип. I ГПК](#) предварително изпълнение на решението, в частта му относно присъдената издръжка.

ОСЪЖДА Г. М. Е., ЕГН ***** **да заплати** в полза на бюджета на Съдебната власт по сметка на **Районен Съд-К.** окончателна държавна такса за присъдената издръжка в размер на **698,40 лв. /шестстотин деветдесет и осем лева/.**

ОСЪЖДА Г. М. Е., ЕГН ***** **да заплати** на **Ю. Е. Я.,** ЕГН ***** , сумата от **1675,00 лв. /хиляда шестстотин седемдесет и пет лева и нула стотинки/**, представляващи направените по делото съдебни и деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд- С.З..

Съдия при Районен съд – К.: _____